

ЛИТОВСКИЙ ВѢСТНИКЪ.

ОФИЦИАЛЬНАЯ

ГАЗЕТА.

№

96.

KURJER LITEWSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. Вторникъ. 5 го Декабря. — 1839 — Wilno. Wtorek. 5-go Grudnia.

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 25 Нолбра.

Третьяго дня былъ, на Большомъ Театрѣ, бенефисъ Госпожи Таліони. Представленъ былъ новый балетъ: *Тѣнь*, сочиненный отцемъ ея. Зрѣлище прекрасное, очаровательное: великолепныя декорации, удивительныя полеты и превращенія, живописныя танцы, а преимущественно неподражаемая и невыразимая игра бенефициантки, которая въ этотъ вечеръ была выше самой себя, совершенно удовлетворила ожиданіямъ зрителей. Но ихъ ждало тамъ наслажденіе несравненно восхитительнѣе: они собрались видѣть *тѣнь* и увидѣли *солнце*! Увидѣли добрую свою Государыню. Ея Императорской Величества была нездорова съ начала Сентября мѣсяца, и не выходила изъ комнаты. Бюллетени не выдавались, но мы съ трепетомъ любви и усердія слѣдили за ходомъ ея болѣзни: любовь, любовь дѣтская зорка и проникательна. Возвращеніе Высочайшаго Двора въ столицу изъ Царскаго Села (6 Нолбра) возвестило въ родоподанныхъ о минованіи тяжкаго и опаснаго періода болѣзни, и 22 числа, въ первый разъ Императрица изволила быть въ публикѣ. Уклоняясь, вѣроятно, отъ шумнаго изліянія восторговъ, которое могло бы потревожить Ея силы, еще не довольно укрѣпленныя, Она тихо изволила войти въ ложу вслѣдъ за Великими Князьями, и заняла свое мѣсто непримѣтно, когда уже оканчивалась увертюра, и вниманіе публики обращалось на сцену. Но скоро Ея увидѣвъ, увидѣвъ слѣды тяжкой болѣзни на лицѣ Ея, а въ глазахъ радостное чувство возвращенія въ кругъ Своего семейства. Минута, въ которую общее чувство душевнаго восторженія могло бы выразиться громко и единодушно, прелѣтѣла не возвратно, но тѣмъ не менѣе искренни и живы были радостныя движенія сердца, осязательныя сими возделанными событіями. Мы чтимъ въ ней Императрицу Всероссійскую, Дщерь великихъ Царей, Супругу могущественнѣйшаго на земномъ шарѣ Владыки, и любимъ добрую супругу нашего общаго отца, которая улаживаетъ и оспосаживаетъ жизнь Его, осыпая ее драгоценнѣйшими и священнѣйшими благами въ свѣтѣ, и золотитъ небеснымъ лучемъ искренней любви тѣ минуты, которыя Она урываетъ отъ попеченій о большомъ Своемъ семействѣ, чтобы провести ихъ въ кругу близкихъ Его сердцу. Мы любимъ въ Ней привѣтливую мать прекраснѣйшаго семейства, въ которомъ хранится залогъ счастья нашихъ дѣтей и всего потомства православной Руси; мы любимъ въ Ней образъ всѣхъ добродѣтелей Христіанки, супруги и матери. И мы скажемъ сущую правду, возгласимъ, что въ числѣ пятидесяти милліоновъ Русскихъ, нѣтъ человека, который не пожертвовалъ бы всѣмъ, что ему дорого въ свѣтѣ, для Ея долголѣтія и счастья! Молясь за Нее, молясь за Государя, за самихъ себя, за своихъ дѣтей и внуковъ — за нынѣшнюю и грядущую Россію! Богъ услышитъ нашу молитву!

Высочайшимъ Приказомъ отъ 19 Нолбра, увольняется отъ службы, за болѣзнію: Корпуса Инженеровъ Военныхъ Поселеній Подполковникъ Баронъ

ВІАДОМОСТІ КРАЈОВЕ.

Санкт-Петербургъ, 25-го Листпада.

Завчера былъ, в Великомъ Театрѣ, бенефисъ Панны Таліони. Выставлено балетъ: *Цѣнь*, уложенъ преемъ ея отца. Видовище преемичное, чаровное: вспаніе декорации, задишвающе подлоты извроты, маловне танце, а сщегольней ниемѣла-дonna и niewypowiedziana gra bенефисантки, котра того wieczora przewyższyła samą siebie, zupełnie zadowolity oczekiwania widzów. Ale oczekiwala ich tam radość z stodyczą, bez porównania większą, mocniej zachwycającą: zebraли się widzieć *cień*, a ujrzeli *światło*! Ujrzeli dobrą swą Monarchinią. Najbardziej Czarzowa Jez Mość, była niezdrową od początku Września i nie wychodziła z pokojów. Biuletyny nie były wydawane, aleśmy się, z bojaźnią miłości i drżeniem serca wywiadywali o biegu jej choroby; miłość, miłość dalekością jest bystrooka i przenikliwa. Powrót Najwyższego Dworu do stolicy z Carskiego-Sioła (6-go Listpada) było swiastowaniem dla wieraych poddanych o rzeminienu ciężkiego i niebezpiecznego okresu choroby, i dnia 22-go, pierwszy raz Cesarzowa raczyła ukazać się w publiczności. Unikając, zapewne, hucznego wylwu uniesień, który mógłby warużyć jej siły, nie dąc jeszcze wzmoconione, pociehu wejść raczyła do loży: tuż za Wielkimi Xiężniczami, i miejsce swe zajęła niepostrzeżona, kiedy już kończono uwerturę, a publiczność obracała się do sceny. Lecz rychło postrzeżeni Monarchinią wszyscy; postrzeżli ślady ciężkiej choroby na Jez twarzy, a w oczach radośnie uczucia a powrótu do grona Swojej rodziny. Chwila, w której powszechne uczucie radości a serce uniesienia mogłoby się wydć hucnie i jednomyślnie, przeleciała bez powrótu, lecz nie mniej przeż to szczere i żywe były wy-nurzen a serce radości, uszczęśliwianych tak pożądanym wypadkiem. Czcimy w Niej Cesarzową Wszzech-Rossyj, Córę Wielkich Królów, Matkę Najpotężniejszego a kuli ziemskiej Władcy, i kochamy dobrą żonę powszechnego ojca naszego, która stodyczą i szczęśliwością obdarza Jez życie, osypując je najdroższymi i najświętszymi a dobr światła, złocąc promieniami niebios szczerej miłości te chwile, które On odejmuje od pieczętówitych starań o wielkiej Swojej rodzinie, ażeby spędzić je wpośród najbliższych Swemu sercu. Kochamy w Niej wzorową matkę najśliczniejszej rodziny, w której złożony jest zakład snoszenia dzieci naszych i całego potomstwa prawowiernej Rusi; kochamy w niej wzór wszystkich cnot Chrześciana-ki, małżonki i matki. I powiemy szczereą prawdę, głośno powiemy, że w liczbie pięćdziesięciu milionow Rossyan, nie ma nikogo, co by nie poświęcił wszystkiego, co mu najdroższemu w świecie, dla długiego Jez życia i szczęścia! Modląc się za Niej, modlimy się za Cesarza, za siebie samych, za swe dzieci i wnuki — za teraźniejszą i przyszłą Rossyję! Bóg wysłucha modlitwę naszą! (P. P.)

Przez Najwyższy Rozkaz Dzienny 19-go Listpada, uwolnieni zostali ze służby, a przyczyną choroby: Podpółkownik Korpusu Inżynierów Osiedlen Wojska

Врангелъ, Полковникомъ съ мундиромъ и пенсіономъ двухъ третей жалованья. Командиръ Грузинскаго Ланейнаго баталіона N. 13-го, Подполковникъ *Лоскій*, Полковникомъ, съ мундиромъ и пенсіономъ полнаго жалованья.

— Высочайшими Именными указами, данными Капитулу Россійскихъ Императорскихъ и Царскихъ Орденовъ, Всемилостивѣйше пожалованы кавалерами ордена *Св. Владиміра третьей степени* 1. *Нолбра*, въ возданіе отличнаго мужества и храбрости, оказанныхъ въ дѣйствіяхъ противу Герцевъ 28-го и 30-го Мая сего года, при покореніи Ахты и Рутула, Командиръ 2-й бригады 19-ой пѣхотной дивизіи, Генераль-Маіоръ *Круммеъ*; — въ возданіе отличнаго усердія и ревностной службы, Командиръ Кавказскаго Сипернаго баталіона, Подполковникъ *Нильсенъ*.

— Высочайшимъ Приказомъ отъ 22-го Ноября, находящійся при Отдѣленіи Кавказскаго Корпуса, состоящій по Кавалеріи Генераль-Маіоръ *Анрепъ*, назначается Управляющимъ Джаро-Валоканскаго областію и Командующимъ Лезгинскою кордоною линіею, на мѣсто Генераль-Маіора *Лагинева*.

— Предсѣдатель Оренбургской Палаты Гражданскаго Суда, Коллежскій Совѣтникъ *Михаилъ Глумилинъ*, (3 Ноября) Всемилостивѣйше уволенъ по прошенію его, — вовсе отъ службы, съ производствомъ, на основаніи 664-й статьи Свода Уставовъ о службѣ гражданской въ Статскіе Совѣтники, а Предсѣдателя Оренбургскихъ Палатъ повелѣно быть изъ числа избранныхъ на ея мѣста дворянствомъ таинничей губерніи Кандидатовъ: Гражданскаго Суда — *Титулярному Совѣтнику Павлу Курегину* и Уголовнаго Суда — *Надворному Совѣтнику Григорію Васильеву*.

— Московская Духовная Консисторія доставила въ Комиссію построянія Храма Христа Спасителя, приложенныя въ оную мѣтаковойже казанской, заведенныя уверенныя Статскіи Совѣтникомъ *Лангелъ* и женою его на сооружеіе того Храма, ассигнаціи, и мѣдоу 198 р. 1 к. Хета Свода Законовъ Тома 10 ст. 586 и разрѣшено принимать подобныя пожертвованія въ пользу церкви отъ добродѣтелихъ дателей, но такъ въ правдахъ Комиссіи, на сей предметъ рѣшительно ничего не сказано, и при томъ оней не было извѣстно, угодна ли будетъ Его Императорскому Величеству изъяснить Всемилостивѣйшее соизволеніе, какъ на принятіе вышеупомянутыхъ денегъ, такъ и впредь отъ кого либо поступать могущихъ. Комиссія поручила Предсѣдателю своему Г. Московскому Военному Генераль-Губернатору, всеподданнѣйше изпросить на оіе Высочайшаго Его Императорскаго Величества разрѣшенія. На упомянутомъ всеподданнѣйшемъ докладѣ по сему предмету, воспользовался собственноручнаго Государя Императора резолюціею: „*нѣтъ препятствія*“.

— Въ Именномъ Его Императорскаго Величества Высочайшемъ указѣ даннымъ Правительствующему Сенату въ 28 день мѣсяца Октября, за собственноручнымъ Его Величества подписаніемъ, изображено: „Разсмотрѣвъ послѣдовавшія въ Государственномъ Совѣтѣ мнѣнія по докладу Правительствующаго Сената о возведеніи въ дворянское достоинство вдовы и дѣтей служившаго въ Оренбургской Казенной Палатѣ Титулярнаго Совѣтника *Лузгина*, пожалованнаго Нами орденомъ *Св. Анны 3-й степени* послѣ его смерти, по неизвѣстности объ оной, и принявъ въ уваженіе, что если чиновникъ, пріобрѣтшій заслугами своимъ пожалованіе отъ Насъ орденомъ, за смертію своею ни самъ наградою, ни сопряженными съ нею преимуществами не воспользуется лично; то таковыхъ преимуществъ, какъ имъ уже заслуженныхъ и волею нашею единожды ему дарованныхъ, не должны лишиться вдовы и законныя его дѣти, Повелѣваемъ: 1) Вдову и дѣтей Титулярнаго Совѣтника *Лузгина* возвести потемствено въ дворянское Россійской Имперіи достоинство. 2) Принять настоящее разрѣшеніе за правило и на будущее время, не распространять оного только на прошедшіе случаи, но кои бы или не возникло еще дѣлъ, или дѣла получали уже свое окончаніе.“

— По представленію Г. Министра Финансовъ, въ Комитетъ Г. Министровъ и положенію сего Комитета, состоявшемуся 5 минушаго Октября, Государь Императоръ, Высочайше повелѣть соизволилъ: освободить на два года свинное сало, начиная съ 1840 года, отъ платежа половиннаго отпускиаго пошлины, определенной по обще-Европейскому тарифу на всякое скотское сало, то есть: вѣдѣто двухъ рублей, взыскивать только по одному рублю серебромъ съ берковца; при чемъ, впредь до дальнѣйшаго усмотрѣнія, не подвергать его бракованію.

— Въ Высочайшемъ указѣ, даннымъ Правитель-

wych *Baron Wrangel*, w randze Półkownika, z mundurum i pensją dwóch trzecich części rocznej płacy. Dowódcą Gruzidskiego batalionu Linowego N. 13 go, Podpółkownik *Łoski*, w randze Półkownika, z mundurum i pensją zupełnej płacy rocznej.

— Przez Najwyższe Imienne Ukazy, dane do Kapituły Rosyjskich, Cesarzkich i Królewskich Orderów, Najłaskawiej mianowani Kawalerami Orderu *Św. Włodzimierza 3 go stopnia*, 1 go Listopada, w nagrodę odznaczającego męstwa i waleczności, okazanych w potyczkach przeciwu Gercow 28-go i 30 go Maja tego roku, przy zdobyciu Achty i Rutuła, Dowódca 2-giej brygady 19 tej dywizyi pieszej, Jenerał-Major *Krumme*; — w nagrodę odznaczającego się gorliwością służby, Dowódcą Kaukaskiego batalionu Saperów Półkownik *Nilsen*.

— Przez Najwyższy Rozkaz Dzienny 22-go Listopada, znajdujący się przy Oddzielnym Korpusie Kaukaskim Jenerał Major *Anrep*, mianowany Zarządzającym Działo Biełokanckim Obwodem i Dowodzącym Lęzińskią kordonową, na miejsce Jenerał-Majora *Łagynowa*.

— Prezydent Orenburskiej Izby Sądu Cywilnego, Radca Kollegialny *Michał Głumilin*, 3 go Listopada, Najłaskawiej uwolniony na własną prośbę, zupełnie od służby, z podniesieniem, na podstawie 664-go artykułu Połączenia Ustaw o służbie cywilnej, na Radcę Stanu, a Prezydentami Izby Orenburskich rozkazano być a liczby obranych na te miejsca przez Dworzeństwo tamtejszej Gubernii Kandydatów: Sądu Cywilnego — Radcy Honorowego *Pawłowi Kuroczkinowi* i Sądu Kryminalnego — Radcy Dworu *Grażgorzowi Ewstiejewu*. (G.S.P.)

— Moskiewski Konsystorz Duchowny, przesłał, do Komisji budowania Świątyni Chrystusa Zbawiciela, przysłane od Konsystorza Kazańskiego, testamentem zapisane przez zmarłych Radców Stanu *Langela* i żonę jego na budowę tej Świątyni, assygnacyami i miedzią 198 r. 1 k. Chciał w tomie 10 art. 586 Połączenia Praw dozwolono przyjmować podobne ofiary na rzecz kościołów od ofiarujących dobrowolnie; lecz gdy w prawidłach Komisji, o tym przedmiocie nie było powiedziano, a obok tego nie było jej wiadome, ażali podobna się Jego Cesarzkiej Mości oświadczyć Najłaskawsze zezwolenie, tak na przyjęcie wyżej wspomnianych pieniędzy, jak i w późniejszym czasie od kogokolwiek przyjdzie mogących, Komisya poleciła Prezydentowi swojemu P. Moskiewskiemu Wojennemu Jenerał-Gubernatorowi, najuniżniej wyprosić na to Jego Cesarzkiej Mości rozstrzygnięcia. Na pomienioném najuniżniejszym przełożeniu w tym przedmiocie, nastąpiła własnoręczna Cesarza Jego Mości rezolucya: „*nie ma przeszkody*“.

— W Imiennym Jego Cesarzkiej Mości Najwyższym Ukazie, danym Rządzącemu Senatowi w dniu 28 zeszłego Października, a własnoręcznym Najłaskawszego Pana podpisem, wyrażono: „Rozpatrywamy nastąpiłe w Radzie Państwa na przełożenie Rządzącego Senatowi o wyniesienie do dworzeńskiej dostojności wdowy i dzieci zstającego w Orenburskiej Izbie Skarbowej Radcy Honorowego *Łuzgina*, mianowanego przez Nas Kawalerem Orderu *Św. Anny 3-go stopnia*, już po jego śmierci dla niewiadomości o niej, i zważywszy, iż jeżeli urzędnik, który otrzymał przez zasługi swoje udarowanie go od Nas orderem, dla zasługi śmierci, ani nagrody, ani połączonych z nią prerogatyw osobiście nie użyje, tedy tych prerogatyw, jako przesył już zasłużonych i z woli Naszej raz już mu darowanych, nie powinni być pozbawieni wdowa i prawe jego dzieci, Rozkazujemy: 1) Wdowę i dzieci Radcy Honorowego *Łuzgina* wynieść potemnie do dworzeńskiej Imperum Rosyjskiego dostojności. 2) Przyjawszy obecne rozwiązanie za prawidło i na czas przyszły, nie rozciągać go tylko na przeszłe przypadki, o których, albo nie zaszy jeszcze działań, albo działania otrzymały już ukończenie.“

— Po przedstawieniu P. Ministra Skarbu do Komitetu PP. Ministrów i po nastąpieniu jego postanowieniu, dnia 3-go zeszłego Października, Cesarz Jego Mość Najwyżej rozkazé raczył: uwolnić jeszcze na dwa lata sadło wieprzowe, zaczynając od roku 1840 go, od opłaty poszliny wywozowej, naznaczonej w powszechnej taryfie Europejskiej od wszelkiego sadła bydłowego, to jest: zamiast dwóch rubli, pobierać tylko po jednym rublu srebrnym od bierkowca; przy czém na przyszłość do dalszej uwagi, nie ma sadło to ulegać brakowaniu.

— W Najwyższym Ukazie, danym Rządzącemu Se-

отствующему Сенату в 25 день минувшего Октября, изображено: „Согласно съ представлению Главноуправляющего Путями Сообщения и Публичныхъ зданий, находя необходимыми, для лучшего устройства дѣлъ по Главному управленію Путей Сообщения и Публичныхъ зданий, раздѣлить департаментъ сего управленія на два отдѣльные Департамента, и назначить Главноуправляющему Товарища, Повелеваемъ.“

„1) Означенные два Департамента, имѣющіе за-мѣнить нынѣ существующій Департаментъ Путей Сообщения и Публичныхъ зданий, учредить по прилагаемому при семъ временному штату, подъ наименованіемъ перваго и втораго Департаментовъ Главнаго Управленія Путей Сообщения и Публичныхъ зданий.“

„2) Въ составъ перваго Департамента ввести изъ существующаго нынѣ Департамента Путей Сообщения четыре отдѣленія, заведывающія работами по сухопутнымъ и воднымъ сообщеніямъ Государства, и по публичнымъ зданиямъ, къ тѣмъ сообщеніямъ принадлежащимъ.“

„3) Въ составъ втораго Департамента ввести изъ существующаго нынѣ Департамента Путей сообщенія и публичныхъ Зданій: а) Канцелярію онаго, преобразовать ее въ Отдѣленіе; б) Отдѣленіе, заведывающее дѣлами по публичнымъ зданиямъ, находившимся, до 1833 года въ ведѣніи Министерства Внутреннихъ Дѣлъ; в) Отдѣленіе, заведывающее дѣлами по судосудоставу на Государственныхъ водныхъ сообщеніяхъ; и г) Отдѣленіе, заведывающее счетовою частью ведомства Путей Сообщения и Публичныхъ зданий. — Къ сему же Департаменту причислить Канцелярію и Архивъ Главнаго Управленія Путей Сообщения и Публичныхъ Зданій.“

„4) Каждому изъ вновь учреждаемыхъ двухъ Департаментовъ Главнаго Управленія Путей Сообщения и Публичныхъ Зданій состоятъ въ Управленіи особаго Директора, на основаніи общаго учрежденія Министерствъ; но сіи Департаменты подчиняются непосредственному Начальству Товарища Главноуправляющаго, чрезъ коего и поступаютъ въ дѣла, какъ на разрѣшеніе Главноуправляющаго, такъ и на разсмотрѣніе Совета Путей Сообщения и Публичныхъ Зданій.“

„5) Товарищу Главноуправляющаго быть Членомъ Совета Путей сообщенія и Публичныхъ зданий, заведывающимъ тутъ дѣлопроизводствомъ по указаніямъ Главноуправляющаго, а вмѣстѣ съ тѣмъ присутствовать въ Правительствующему Сенату, по дѣламъ ведомства Путей Сообщения и Публичныхъ Зданій.“

„6) Впредь, до утвержденія общаго штатовъ по ведомству Путей Сообщения и Публичныхъ Зданій, въ число суммъ, исчисленныхъ по приложенію, му при семъ временному штату, отпускать изъ Государственнаго Канцелярства сто восемьдесятъ девять тысячъ сто рублей ассигнаціями, кои отпускались доселѣ на Департаментъ Путей Сообщения и Публичныхъ Зданій, а дополнительную къ сему суммѣ пятьдесятъ четыре тысячи шесть сотъ девяносто рублей ассигнаціями, заимствовать ежегодно изъ остатковъ отъ суммъ ведомства Путей Сообщения и Публичныхъ зданий.“

— Государь Императоръ, по всеподданнѣйшему докладу Г. Министра Государственныхъ Имуществъ, объ избранныхъ въ двухъ губерніяхъ въ волостные головы, водворившихся въ Казенныхъ селеніяхъ и приписанныхъ тамъ отставныхъ солдатъ, въ 25 день востекшаго Октября, Высочайше повелѣть соизволилъ: „въ дополненіе къ св. зак. тома 2-го статьи 1066 разрѣшить на будущее время выборы въ мірскія и волостныя должности, приписавшихся къ селеніямъ отставныхъ солдатъ на общихъ правилахъ.“

— Мая 4-го нынѣшняго года, въ С. Петербургскихъ Ведомостяхъ было объявлено, что С. Петербургское Филармоническое Общество, для доставленія случая природнымъ Русскимъ композиторамъ музыки, образоваться и испытывать свои силы, учреждаетъ Конкурсы, и предлагаетъ, для опыта, премію за лучшее положеніе на музыку известной баллады Жуковского: „Свѣтлана.“

Нынѣ доставлено по извѣщеніямъ въ этомъ объявленіи правиламъ, нѣсколько сочиненій, для обсужденія которыхъ, Общество избрало: А. О. Львова, М. И. Глинку, М. Д. Рѣзвого, А. Фукса и Д. Месса.

Члены ея, въ собраніи 29 минувшаго Октября, признали единогласно лучшимъ сочиненіемъ присланное съ девизомъ: „In Deo spes mea“ но такъ какъ оказалось, что сочинитель не есть природный Русскій, то онъ и не можетъ вступить въ состязаніе съ прочими. — Слѣдующимъ сочиненіемъ по достоинству

натови, 29-го зeszego Października, wyrażono: „Zgodnie z przedstawieniem Główno Zarządzającego Drogiemi Komunikacyi i Publicznemi Budowami, znajdującemu niezbędnem dla lepszego urządzenia czynności w Głównym Zarządzie Dróg Komunikacyi i Publicznych Budowli, rozdzielić Departament tego Zarządu na dwa oddzielne Departamenty i nazwać Główno-Zarządzającemu Towarzysza, Rozkazujemy:“

„1) Pomienione dwa Departamenty, mające zastąpić istniejący teraz Departament Dróg Komunikacyi i Publicznych Budowli, ustanowić podług załączonego przytém czasowego etatu, pod nazwaniem Pierwszego i Drugiego Departamentu Głównego Zarządu Dróg Komunikacyi i Publicznych Budowli.“

„2) Do składu pierwszego Departamentu wprowadzić z bęącego teraz Departamentu Dróg Komunikacyi cztery Oddziały, zawiadujące robotami lądowych i wodnych komunikacyj Państwa, i budowli publicznych, do tych komunikacyj należących.“

„3) Do składu drugiego Departamentu wprowadzić z bęącego teraz Departamentu Dróg Komunikacyi i Publicznych Budowli: a) Kancellaryą jego, zamieniając ją w Oddział; b) Oddział zawiadujący dziełami publicznych budowli, które zostawały do roku 1833, w wiedzy Ministerium Spraw Wewnętrznych; c) Oddział, zawiadujący dziełami spławu na wodnych komunikacyach Państwa; i d) Oddział, zawiadujący rachunkami wiedzy Dróg Komunikacyi i Publicznych Budowli. — Do tegoż Departamentu przyłączyć Podskarbstwo i Archiwum Głównego Zarządu Dróg Komunikacyi i Publicznych Budowli.“

„4) Każdy z nowo-ustanawiających się dwóch Departamentów Głównego Zarządu Dróg Komunikacyi i Publicznych Budowli, ma zostawać pod kierunkiem osobnego Dyrektora, na podstawie ogólnego urządzenia Ministeriów; ale te Departamenty podlegać mają bezpośredniej Zwierzchności Towarzysza Głównego Zarządzającego, przez którego też przechodzić mają czynności ich, tak do rozstrzygnięcia Główno-Zarządzającego, jako i do rozpatrzenia Rady Dróg Komunikacyi i Publicznych Budowli.“

„5) Towarzysz Główno Zarządzającego ma być Członkiem Rady Dróg Komunikacyi i Publicznych Budowli, zawiadującym w niej tokiem dzieł z polecenia Główno-Zarządzającego, a razem też, zasiadać w Radzącym Senacie, w sprawach wiedzy Dróg Komunikacyi i Publicznych Budowli.“

„6) Tymczasowie, nim zostaną potwierdzone ogólne etaty wiedzy Dróg Komunikacyi i Publicznych Budowli, do liczby summ, położonych w załączonym przytém czasowym etacie, wypłacać z Podskarbstwa Państwa sto ośmdziesiąt dwa tysiące sto rubli asygnacyami, które wypłacane były dotąd na Departament Dróg Komunikacyi i Publicznych Budowli, a dodatkową do tego summę, pięćdziesiąt osiem tysięcy sześćset dziewięćdziesiąt rubli asygnacyami, zaciągać corocznie z pozostałości od summ wiedzy Dróg Komunikacyi i Publicznych Budowli.“

— Cesarz Jego Mość, po najuniższej przełożeniu P. Ministra Dóbr Państwa, o wybraniu we dwóch Guberniach na Głowy Włościańskie, osiadłych we wsiach skarbowych, i przypisanych tam odstawnych żołnierzy, w dniu 25-m zeszego Października, Najwyżej rozkazał raczyć: Nadopełnienie artykułu 1066 Polacz. Praw T. 2-go, dozwolić na czas przyszły wybierać do gminnych i włościańskich obowiązków żołnierzy odstawnych, do wsi przypisanych na prawidłach ogólnych.

— Maja 4-go 1859 roku, w gazecie St. Petersburgskiej było obwieszczone, że St. Petersburgskie Towarzystwo Filarmoniczne, dla następczenia pobudki rodowitym Rosyjskim kompozytorom muzyki, do kształcenia się i doświadczenia sił swoich, ogłasza konkurs, i podaje, do ubiegania się, nagrodę, za najlepsze ułożenie muzyki do znajomej Żukowskiego ballady: *Swietlana*.

Teraz otrzymano, stosownie do przepisanych we wspomnianej publikacji prawideł, kilka dzieł, i dla dania o nich zdania, Towarzystwo wybrało: A. F. Lwowa, M. J. Glinkę, M. D. Riezwało, L. Fuka i D. Messa.

Członkowie ci, na zgromadzeniu 29-ego zeszego Października, usnali jednogłośnie za najlepsze dzieło, przysłane z godłem: *In Deo spes mea*, ale się okazało, że autor nie jest rodowitym Rosyjaninem, a zatem nie może się z innymi ubiegać. Pierwszemu po nim, z przymiotów swoich, uznane zostało dzieło, przysłane zgo-

ству своему, признано было присланное съ девизомъ: „Poco chiedo nulla spero bramo assai“ и Общество не преминуло бы отдать известнымъ имя сочинителя, если бы имѣло на то собственное его согласие.

Лица, доставившія въ Общество свои сочиненія могутъ получить ихъ обратно въ С. Петербургѣ въ музыкальномъ магазинѣ Цеца, въ большой Морской, по предъявленіи своихъ девизовъ. (Слб. В.)

Варшава, 25-го Нолбра.

На основаніи состоявшегося въ 10-й день Нолбра сего года Постановленія Совѣта Управленія Царства, выдана Учителю Музыки, Францу Вильсеку, привилегія на изобрѣтенное имъ улучшеніе въ устройствѣ фортепьяновъ, по методу Царискаго мастера Клепфера. (О. Г. Ц. П.)

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

П р у с с і я.

Берлинъ, 4 Декабра.

Сынъ Короля, Принцъ Альбертъ, возвратился съ вѣсть С. Петербурга. (О. Г. Ц. П.)

А в с т р і я.

Лембергъ, 21 Нолбра.

Генрихъ Князь Любомирскій, попечитель учебнаго заведенія, по присвоенному ему названію Оссолинскихъ, отдалъ въ музей Князей Любомирскихъ, соединенный съ институтомъ Оссолинскихъ, изскольке дослтковъ золотыхъ польскихъ медалей начиная съ времени Сигизмунда 1. Старого, поимѣя, цѣною 5000, чѣмъ на 700 червонцевъ. (С. С.)

Ф р а н ц і я.

Парижъ, 23-го Нолбра.

Донесеніе изъ Ліона, отъ 20 Нолбра: недалеко отсюда въ Вилларбаннѣ, на прошедшей недѣлѣ, послѣдовало торжественное открытіе на городской площади, статуи Наполеона изъ чугуна. Несмѣтное множество народа, собралось на это торжественное зрѣлище. Императоръ представленъ съ сложеными крестобразно руками, съ подзерною трубою въ одной, съ лицомъ обращеннымъ къ Ліону. Въ минуту, когда исполалъ трехцѣтвый занавѣсъ, покрывавшій памятникъ, всѣ присутствовавшіе сняли шляпы, воздухъ оглашенъ громкими восклицаніями и загремѣлъ пушечнымъ выстрѣломъ. Послѣ того произведены были различные рѣчи и памятникъ увѣнчали гирляндами изъ еухоцайтовъ. Торжество это окончилось залпомъ изъ орудій. — Сегодня въ третьемъ часу, прибылъ Герцогъ Орлеанскій въ Ліонъ.

25 Нолбра.

Герцогъ Орлеанскій находится въ Марсели, обзрѣвая тамошнія зданія, между прочими, посѣтилъ и фортъ Сенъ Жанъ, у входа въ гавань, гдѣ дѣлъ его Филиппъ Эгалитѣ, изъ которое время содержался въ заключеніи, вѣсть со своими сыновьями и Герцогами Монпансье и Божоле. *Gazette du Midi* дѣластъ замѣчаніе, что тогдашнее заключеніе Филиппа Эгалитѣ, несомнѣнно по предложенію нѣкаго Бойера Фонфреда. Тотъ-же членъ конвенціи, погибшій 1798 г. на эшафотѣ, предлагалъ также, приговорить къ вѣчному изгнанію весь домъ Орлеанскій. Бойеръ Фонфредъ, былъ отцемъ Г. Фонфреда изъ Бордо, акадаго ревностнаго приверженца нынѣ царствующей Орлеанской династіи.

— Въ сочиненіи, удостоенномъ награды Академіею нравственно-политическихъ наукъ, авторъ утверждаетъ, что число лицъ, которыя живутъ въ Парижѣ обихомъ и воровствомъ, простирается до 63,000 человекъ, что составляетъ чертынацѣтую часть народонаселенія столицы. Это доказываетъ, (пишутъ въ одномъ изъ журналовъ), что въ настоящихъ обстоятельствахъ Франціи было бы чѣмъ заниматься крошѣ политики.

— Въ одномъ изъ журналовъ пишутъ, что въ общинѣ Блей, родился здоровый ребенокъ съ тремя годоками, изъ коихъ на каждой волоса другаго цвѣта, и черты лица совершенно различны.

— Въ *Toulonnais* пишутъ слѣдующее: „Въ послѣднюю экспедицію чрезъ Бибанъ, перехвачены Французами письма Абд-эль-Кадера, который призываетъ къ оружію окрестныя племена. Эти письменныя доказательства вѣрны эмира, находятся въ рукахъ Герцога Орлеанскаго. Сообщаемъ нѣкоторыя подробности этого происшествія: 19-лѣтній поручикъ спавъ, Г-нъ Беннеманъ, родомъ изъ Неаполя, но принявшій магометанскую вѣру, былъ во Французскихъ войскахъ переводчикомъ и потомъ вступилъ въ полкъ спавовъ. Въ послѣднюю экспедицію, онъ часто ѣздилъ осматривать окрестности. Въ одну изъ такихъ поѣздокъ хотъ рѣшилъ онъ всадника изъ свиты Абд-эль-Ка-

дѣмъ: *Poco chiedo nulla spero bramo assai*, и Товарищество не занедабало бы уведомить о имени автора, ежели бы имѣло на то вѣсную его згоду.

Особы, котора прѣзистаы swe днелѣ, могоа отрмаѣ je на powrót, w St. Petersburgu, w Muzycznymъ Magazynie Petza, na ulicy Wielkiej Morskiej, na o-ошвѣдченіемъ, подъ якими są godłami. (G.S.P.)

Warszawa, 25-go Listopada.

Na posiedzeniu dnia 10 (22) Listopada r. b., Rada Administracyjna udzieliła P. Franciszkowi Wilczek, nauczycielowi muzyki, list przyznania wynalazku, na ulepszoną przezeń budowę fortepianow, podług metody paryskiego fabrykanta Klepfera. (G.R.K.P.)

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

P a r y ż.

Berlin, 3-go Grudnia.

Xiążę Albert, syn Króla naszego, powrócił z Petersburga. (G.R.K.P.)

A u s t r i a.

Lwow dnia 21 Listopada.

Henryk Xiążę Lubomirski, Kurator zakładu naukowego imienia Ossolińskich, złożył w Muzeum XX. Lubomirskich z zakładem Ossolińskich potężonem, kilkadziesiąt medalow polskich złotych, poczynawszy od Zygmunta Starogo, aż do czasow terażniejszych, wartości przeszło siedmset czerwonych złotych. (G. C.)

F r a n c y a.

Paryż, 23-go Listopada.

Donoszą z Lionu, pod dniem 20 Listopada: „Niedaleko stąd, w Villeurbanne, zeszłej niedzieli został inaugurowany na placu publicznym, posąg Napoleona, z żelaza ulany. Nieprzeliczone mnóstwo ludzi zebrało się na ten akt uroczysty. Cesarz jest wyobrażony z założonemi na krzyż rękami, w jednej trzymając perspektywę i ma oblicze obrócone ku Lionowi. W chwili, kiedy spuszczone trąkolorowā zastłonę, okrywającą posąg, wszyscy obecni zdjęli kapelusze z głowy, wydali głośne okrzyki i dęły się słyszeć wystrzały armatne. Potem miano były mowy stosowne i uwieczono posąg girlandami z nieśmiertelników. Salwa dziań, zakończyła obrzęd uroczysty. — Dziś o godzinie trzeciej, przybył Xiążę Orleans do Lionu.“

25 Listopada.

Xiążę Orleans bawiąc w Marsylii, zwiedził między innemi gmachami warownię Saint-Jean na samym wstępie do portu, gdzie jego dziadek, Philippe Egalité, był więziony przez czas niejakie a synami swym i Xiążętami Montpensier i Beaujolais. *Gazette du Midi* zwraca uwagę, że ówczesowe więzienie Filipa Egalité, nastąpiło na wniosek niejakiego Boyer Fonfrède. Tenże sam członek konwentu, który 1798 roku skończył na rusztowaniu, podawał także wniosek wiecznego wygnania rodziny Orleatów. Boyer Fonfrède, był ojcem Pana Fonfrède z Bordeaux, najgorliwszego dziś obrońcy panującej rodziny Orleañskiej.

— W rozprawie niedawno uwiecznionej przez akademię umiejętności moralnych i politycznych, za rzecz pewną autor utrzymuje, że liczba osób, żyjących w Paryżu z oszustwa i złodziejstwa, wynosi 63,000 głów, co stanowi 1/4 część ludności stolicy. Jestto dowodem, mówi jeden z dzienników, że w chwili obecnej Francya trudniłaby się powinna zupełnie czém inném, jak polityką.

— Jeden z dzienników donosi, że w gminie Blaye, urodziło się zupełnie zdrowe dziecko o trzech głowach, mających całkiem odmienne włosy i rysy twarzy.

— Czytamy w *Toulonnais*: „Podczas ostatniej wyprawy Francuzów przez Biban, przejęto listy Abd-el-Kadera, ktorami okoliczne plemiona doogęta wzywali; te piśmienne dowody zdrady emira, znajdując się w ręku Xięcia Orleansu. Oto są niektóre szczegóły o tym wypadku: Dziewiętnastoletni porucznik spahów, P. Bonnemain, urodzony w Neapolu, przeszedłszy na Islamizm, był tłumaczem w wojsku Francuzkiem, a następnie wszedł do półku spahów. Należąc do ostatniej wyprawy, często robił wycieczki w różne strony, w celu przegladania okolic. Podczas jednej z takich wycieczek, spotkał jeźdźca z orszaku Abd-el-Kadera, ktoru, czyniąc mu tysiączne wyrzuty, że, lubo jest mł-

дара, который упрекал его, что онъ будучи мусульманиномъ служилъ христіанамъ, и выстрѣлялъ въ него изъ пистолета. Боннеменъ утверждалъ, что онъ принадлежитъ къ свитѣ эмира, и что онъ самъ измѣнникъ и служить нехочитъ. Арабъ, обманувшись смѣлымъ отвѣтомъ, проговорился предъ Боннеменемъ, что онъ везетъ письма къ соседственнымъ племенамъ, чтобы убѣдить ихъ къ поднятію оружія. Поручикъ притворился, что не вѣритъ и требовалъ явныхъ доказательствъ, и когда гонецъ подалъ ему письмо, онъ принялъ оное лѣвою рукою, а правою нанесъ Арабу столь сильный ударъ саблею въ голову, что тотъ замертво повалился на землю. Боннеменъ обезоружилъ его, и вмѣстѣ съ письмомъ представилъ Герцогу Орлеанскому, который подарилъ храброму и расторопному Поручику свои пистолеты.

26-го Нолбра.

Комиссія учрежденная для разсмотрѣнія вопроса, не вредно ли для блага государства обыкновеніе продавать нѣкоторыя должности, въ отчетѣ своемъ изъясняетъ, что принятое обыкновеніе передачи должностей, вполнѣ соответствуетъ своей цѣли и общественной пользѣ, но что комиссія ея займется теперь изысканіемъ средствъ къ устраненію вреднаго злоупотребленія.

27-го Нолбра.

Министры намереваются внести въ палату проектъ устройства желѣзной дороги отъ Париза до Бельгійской границы. Во всѣхъ почти журналахъ отзываются съ похвалою объ этомъ предположеніи правительства.

28 Нолбра.

Вчера, Англіійскій смиреннѣйшій дикіихъ зѣрей, Г-нъ Картеръ, началъ свои представленія со львами и тиграми, въ Олимпійскомъ циркѣ. Г-нъ Амбурга уже выздоровѣлъ. Кажется, что между ними соперниками начнется соревнованіе, которое одному изъ нихъ можетъ стоить жизни.

— Въ газетѣ *Temps*, въ статьѣ подъ заглавіемъ: Насольство Мегмеда Али, пишутъ слѣдующее: Недавно получили мы извѣстіе объ отъѣздѣ племянницы Вице-Короля въ Константинополь, которая намеревалась отправиться на пароходѣ *Нилъ*, построенномъ въ Лондонѣ и стоившемъ 1,530,000 фр. Намъ пишутъ теперь, что пароходъ сей требовалъ починки, что воспрепятствовало отъѣзду Принцессы, которая впрочемъ находится уже теперь въ Константинополѣ. Въ Александріи, люди свѣдущіе въ дѣлахъ, приписываютъ политическую цѣль этой поѣздкѣ, утѣшая, что Принцессѣ поручено привести къ окончанію переговоровъ. Принцесса, бывшая супруга покойнаго Измаила Паши, одарена необыкновенною твердостью характера и провицательнымъ умомъ, словомъ, она обладаетъ всеми качествами необходимыми, чтобы имѣть вліяніе на вѣдующую Султаншу, которая и безъ того благопріятствуетъ Вице-Королю. Принцессѣ поручено выводить тайны Давана и иностранныхъ посланниковъ. Случилось разъ, что Мегмедъ-Али, прерывая рѣчь Г. Кошеле, который рассказывалъ ему, что дѣлается въ Диванѣ, самъ пересказалъ ему эти дѣла со всѣми подробностями. Тоже самое сдѣлалъ онъ три раза въ послѣдствіи, что ясно доказываетъ, что онъ получаетъ самыя точныя свѣдѣнія о всемъ, что происходитъ въ Диванѣ. (О.Г.Ц.П.)

— Журналъ *Capitole*, издаваемый прежнимъ редакторомъ извѣстнаго *Journal de Francfort*, извѣщаетъ отъ себя, что полиція нересматривала бумаги въ редакціи его, но не найдено ничего, чтобы повлекло за собою неблагопріятныя послѣдствія. О причинахъ этого обыска, дѣлаютъ различныя заключенія. *Capitole* полагаетъ, что хотѣли найти бумаги касающіяся до нѣкоего Дидье, казеннаго въ 1816 году, который издатель намеренъ былъ напечатать; другіе говорятъ, что правительство получило изъ Лондона предостереженіе о какомъ-то заговорѣ, коего улику надѣялись найти между бумагами редакціи этого журнала.

Съ Пиренейскихъ границъ.

По послѣднимъ извѣстіямъ изъ Мадрита, хотѣли тамъ со стороны правительства, принять сильныя и рѣшительныя мѣры противъ изступленій. Говорили, что до 50 лицъ назначены къ изгнанію, а между ними называли Г. Лопеса, Ласъ Наваса, Кабаллеро, Калатраву, Аргуелеса и Мендизабала. Предполагали также запретить издавать нѣкоторыя газеты. — Но это извѣстіе требуетъ подтвержденія. (G.C.)

Англія.

Лондонъ, 23-го Нолбра.

Вотъ что пишутъ въ газетѣ *Globe* о Герцогѣ Альбертѣ: „Королева избрала будущаго супруга изъ числа Европейскихъ Принцевъ протестантскаго исповѣданія, возбуждала къ нему, въ насъ живое участіе

сулманомъ, служу христіаномъ, зъ пистолету доиъ выстрѣлилъ. P. Bonnemain удерживалъ, же jest z orszaku emira, i że przeciwnie, on sam jest zdrajcą i że służy niewiernym. Arab, złudzony tak śmiałą mową, wymówił się przed P. Bonnemain, że udaje się z polecenia Abd-el Kadera do plemion okolicznych, w celu pobudzenia ich do wojny. Porucznik spahów udawał, że temu nie wierzy, i żądał dowodów pismennych; a gdy dla przeświadczenia go podawał mu Arab pismo, odebrał je lewą ręką, a prawą tak silny zadał piaszem cios Arabowi w głowę, że tenże, odurzony, upadł na ziemię. P. Bonnemain rozbroił go i łącznie z pismem oddał Xieciu Orleanu, który walecznemu i przebiegtemu Porucznikowi pistolety swoje dał w darze.“

Дня 26.

Комиссія, вынужденная до разрѣшенія вопроса, оцѣли предаваніе нѣкоторыхъ чинѣвъ не jest szkodliwa? оцѣдилъ, же sposób podobny zapełnienia urzędów jest stosowny i pożyteczny, zajmuje się jednak obecnie zapobieżeniem nadużyciom.

Дня 27.

Gabinet ma zamiar przetożyć izbom projekt założenia drogi szynowej z Paryża do granic Belgijskich, dzienniki powszechnie chwala zamiary rządu.

28-го Listopada.

Вчера, въ Цирку Олимпійскомъ, засѣлъ показывать видѣніа, зъ лвами, тигрсами и хіенами, Англіійскій усмирятель дикіихъ звѣрей, P. Carter. P. Amburgh powrócił do zdrowia. Zdaje się, że między tymi zapasnikami przyjdzie do spórtu biegnięcia się, które śmierć jednemu lub drugiemu przyspieszy.

— *Temps*, pod artykułem poselstwo Mehmed-Alego, wyraża się następującym sposobem: Donieśliśmy nie dawno o odjeździe synowej Vice-Króla do Stambułu, która miała odbyć podróż na parostatkku *Nil*, zbudowanym w Londynie i kosztującym 1,530,000 fr. Dowiadujemy się obecnie, że *Nil* potrzebował naprawy, co wstrzymało podróż Xieźny, która już w tej chwili znajduje się w Stambule. Osoby, świadome rzeczy w Alexandryi, sądzą, że ta podróż odbywa się w celu politycznym, i że Xieźna otrzymała polecenie względem przywiezienia do skutku układów. Xieźna jest wdową po Izmaelu-Baszy; posiada mocny charakter, dowcip i wysoki umysł, słowem: to wszystko, co może zapewnić Vice-Królowi wpływ na Sułtankę matkę, która i tak mu wielce sprzyja. Mehmed-Ali pogodził się z Wielkim Węzirem, pisuje ożen do niego, a od Sułtanki matki dowiaduje się o tém, co się dzieje w Dywanie i w pałacach Posłów zagranicznych. Razu jednego P. Cochelet zdawał Vice-Królowi sprawę z tego, co się działo w Dywanie, lecz on mu przerwał mówę i rzecz ośią ze wszelkimi szczegółami opowiedział. To samo ponowił trzykrotnie; jest zatem rzecz ocywista, iż jest najdokładniej uwiadomiony o wszystkiém, co się dzieje na radzie Dywano. (G.R.K.P.)

— Dziennik *Capitole*, wychodzący pod piórem dawniejszego wydawcy zwanego *Journal de Francfort*, donosi sam, że policja przetrząsała w biurze jego papiery, ale nie znalazła nic takiego, co by nieprajęmnym wypadkiem spowodować mogło. O przyczynach tego przetrząsania są rozmaite wnoski. *Capitole* mniema, że chciało znaleźć papiery, tyjące się straconego w roku 1816 niejakiego Didier, który wydawał miał zamiar drukiem ogłosić; inni mówią, że Rząd otrzymał z Londynu ostrzeżenie o jakimś spisku, do którego ślady spodziewano się znaleźć pomiędzy papierami tej redakcyi.

— Od Pireneów 20 Listopada — Według ostatnich doniesień z Madrytu, chciało tam chwycić się zъ strony Rządu środków silnych i stanowczych przeciwko zapalencom. Mówiono, że 50 osób jest przeznaczonych na wygnanie, a między temi wymieniano PP. Lopez, Las Navas, Caballero, Calatrava, Arguelles i Mendizabal. Chciano także zakazać wydawania niektórych gazet. — Wiadomość potrzebująca sprawdzenia. (G.C.)

Англія.

Лондонъ, 26 Listopada.

Globe pisze o Xieciu Albercie, co następuje: „Królowa, wybrała zъ pomiędzy protestantskich Xiećat europejskich przyszłego małżonka, czyniąc go przedmiotem naszego najżywszego najęcia i celem zazdro-

и в целомъ свѣтъ зависть. Люди, имѣвшие возможность наблюдать его, удивили насъ, что Герцога Альберта пользуются уваженіемъ всѣхъ равныхъ ему по сану и званію достоинъ высокаго званія ему предназначенаго. Увѣряютъ, что по личнымъ достоинствамъ онъ есть украшеніе двора и надобно надѣяться что предполагаемый союзъ, съ благословеніемъ небесъ упрочитъ всеобщее и всѣмъ Государыня нашей чистоты наслажденіемъ естественнаго счастья, безъ котораго и блескъ величія, и могущество державной власти и любовь цвѣта Государства оставляютъ въ сердцахъ томительную пустоту. Мы надеемся, что предполагаемый союзъ, о которомъ извѣщены сегодня официально Члены тайнаго совѣта, наполнить благополучіемъ сердце Ея Величества. Герцогъ Альбертъ есть второй сынъ Герцога Эрнеста, владѣтельнаго Герцога Саксенъ-Кобургъ-Гота, и ведетъ родъ свой отъ древней фамиліи, которой Лютеръ обязанъ покровительствомъ и спасеніемъ отъ смерти.

— Въ газетѣ *Sun* пишутъ слѣдующее о рѣши произнесенной Королевою: Созданіе тайнаго совѣта возбудило сегодня величайшее любопытство. Въ полдень народъ началъ уже стекаться предъ дворцомъ и около двухъ часовъ по полудни собралось уже нѣсколько тысячъ человѣкъ, а въ томъ числѣ много иностранцевъ. Королева произнесла рѣчь съ большими достоинствами. Въ три часа окончилось засѣданіе.

— Г-нъ Гюнъ ѣздилъ въ Парижъ для полученія 25,000 ф. ст. заставившихъ ему дамою, которая раздала его политическія мнѣнія. Не несчастію покойница забыла предъ смертію подписать завѣщаніе, и сумма сія досталась законному наследнику, который еще на бѣду ревностный торіи.

— Въ Чельтенгерскомъ журналѣ пишутъ слѣдующее: „Г-нъ Виллксъ, авторъ известной книги: *Pencilings by the way*, какъ чиновникъ Американской миссіи при Сень-Джемскомъ дворѣ, выѣхавъ прѣздить ко двору. На балѣ въ Букингемскомъ дворцѣ, разговаривая онъ долго съ фрейлиною двора, Миссъ Питтъ, спрашивалъ ее о Королевѣ и выведывалъ отъ нея много подробностей о частной жизни Королевы и приближенныхъ къ ней особъ. Спустя нѣкоторое время, напечаталъ онъ слышанное имъ въ одной изъ Американскихъ газетъ, и сослался на Миссъ Питтъ. Всѣ любопытствовали, какъ поступитъ Королева въ этомъ случаѣ. Ея Величество пригласила Миссъ Питтъ въ Виндзорскій дворецъ, на цѣлую недѣлю. Какъ ни великодушень этотъ поступокъ, но онъ долженъ послужить для придворныхъ дамъ поученіемъ.“

26-го Ноября.

Въ газетѣ *Globe* пишутъ, что Лордъ Ауклендъ, Остъ-Индскій Губернаторъ, наименованъ Графомъ и виконтомъ Эденъ; а Сэръ Джонъ Кемъ, главнокомандующій Остъ-Индскою арміею, возведенъ въ достоинство пера. Офицеры сихъ войскъ также получили титулы баронетовъ: Г-нъ Маккатенъ, Англіійскій посланникъ при дворѣ Шаха Суджи и находящійся въ Гератѣ Полковникъ Поттингеръ.

— Въ *Morning-Chronicle* опровергаютъ слухи, будто Капитанъ Эдліотъ, контролеръ торговли въ Китаѣ, получивъ повелѣніе отомстить за истребленіе нашего запаса опиума. Въ другихъ журналахъ утверждаютъ, что дѣйствительно Капитанъ Эдліотъ получилъ такое предписаніе, но что Адмиралъ Мейландъ, по приглашенію Капитана не прибылъ съ своею эскадрою къ нему на помощь, по той причинѣ, что мѣра сія только умножила бы недоразумѣнія; ибо его эскадра не довольно сильна; чтобы въ точности исполнить повелѣніе Англіійскаго правительства. Въ *Morning-Herald* педагуютъ, что противъ Китайцевъ не слѣдуетъ принимать насильственныхъ мѣръ, и что это не согласовалось бы съ достоинствомъ Англіійскаго правительства.

— Иосифъ Бонапарте прибылъ вчера изъ Филадельфіи въ Портсмутъ. Онъ уже въ третій разъ совершилъ это путешествіе, на Ньюйорскомъ пакетботѣ, и въ послѣдній свой рейсъ подарилъ Капитану прекрасный золотой серпантъ, состоящій изъ 54 штукъ.

27-го Ноября.

Въ *Court-Journal* утверждаютъ, что Герцогу Альберту Саксенъ-Кобургскому назначено будетъ отъ Парламента 100,000 ф. ст. въ годъ на его содержаніе, которое онъ будетъ получать и въ случаѣ смерти Королевы, если у нихъ будутъ дѣти; въ противномъ же случаѣ онъ будетъ получать по смерти ея только половинное содержаніе. Сверхъ того, для Герцога будетъ купленъ въ Лондонѣ дворецъ и помѣстья, и какъ говорятъ, правительство вошло уже въ переговоры съ Королемъ Бельгійскимъ о покупкѣ Клермонта. Въ случаѣ, если Королева останется безъ

дѣти сего свѣта. Хіаже Альбертъ, ставшій вѣдѣе отъ всѣхъ, ему равныхъ ступенемъ, какъ насъ zapewniają osoby, które miały sposobność go uważać, godnym jest swego przyszłego wysokiego stanowiska. Mówią o jego przymiotach, czyniących go osobą dworu i wróżących nadzieję, że awizję jego z ukochaną naszą Monarchinią, pobłogosławieną przez niebiosa, zapewnią jej czyste uciechy domowego szczęścia, bez którego, i blask dworu, i potęga tronu, i miłość całego Królestwa, w sercu smutną pozostawiają próżnię. Mamy nadzieję, że owa próżnia, zupełnie i trwale wypełniona będzie samierzućm małżeństwem, o którym dzisiaj tajna rada urzędowe otrzymała zawiadomienie. Хіаже Альбертъ, jest drugim synem panującego Хіаже Ernesta Sasko-Kobursko-Gotajskiego; wywodzi swój ród z długiego szeregu przodków, którym Luter winien o piekłą i ochronę od śmierci.

— Sun udziela wiadomości o Królowej w następujących wyrazach: Dzisiejsze zebranie się tajnej rady wzbudziło największe zajęcie; już po południu zaczęły się zbierać tłumy przed pałacem, a o godzinie 2 było kilka tysięcy ludzi, między którymi widziano wielu cudzoziemców. Królowa wyglądała bardzo dobrze, i z wielką powagą wyśreka mowę. Przed trzecią skończyła się posiedzenie.

— P. Hume jeździł do Paryża, w celu objęcia spadku 25,000 funt. szter., które mu jedna z dam, podziękując zdania jego polityczne, zapisała. Nieszczęściem testatorka zapomniła podpisać testament; akt jest nieważny, a P. Hume stracił zapis, który przypadł właściwemu spadkobiercy, będącemu prócz tego terysem.

— Czytamy w dzienniku Cheltenhamskim: „P. Willis, autor znanego dziełka: *Pencilings by the way*, był urzędnikiem poselstwa amerykańskiego w Londynie i z powodu swego urzędu miał wstęp do dworu. Na jednym balu w pałacu Buckinghamskim, na który był zaproszony, rozmawiał długo z frejliną dworu, Miss Pitt. Pytał ją o Królową i wywiadywał się od niej wiele szczegółów o prywatnym życiu monarchini, tudzież osób jej dwór składających. Nadużywając zaufania, udzieloną przez Miss Pitt wiadomość, wydrukował w jednej z gazet Amerykańskich i odwołał się do świadectwa tej damy. Wszyscy byli ciekawi: jak sobie Królowa w tym zdarzeniu postąpi. Oto naprosiła Miss Pitt, aby jako gość u niej w Windsorze tydzień przepędziła. Jest to postępok, nader godny i szlachetny, ale powinienby służyć damom dworskim za przestrożę.“

26-go Listopada.

Donosi *Globe*, że Lord Auckland, gubernator Indji, mianowany został Hrabią Auckland i Wice-Hrabią Eden, i że Sir John Keane, dowódzca wojska Indyjskiego, otrzymał godność para. Rozmaite nagrody dostały się oficerom pomienionego wojska; między innymi wyniesieni zostali do stopnia Baronetów: P. Macnaghten, poseł Angielski przy dworze Szacha Suddży, i pułkownik Pottinger, bawiący w Heracie.

— *Morning Chronicle* nie daje najmniejszej wiary krążącej od dni kilku pogłosce, jakoby kapitan Elliot, nadzorca handlu w Chinach, miał być przez nasz Rząd upoważnionym do kroków odwetowych, za zniszczenie naszego zapasu opium. Inne dzienniki utrzymują, że wprowadzić rozkaz w tym względzie wydany został; lecz, że admirał Maitland, nie chciał na wezwanie kapitana Elliot przybywać na wody Chińskie, z powodu, że pomienione stanowisko, bez potrzebnej do tego koku energii, pomnożyłoby raczej nieporozumienie: gdyż flota Angielska, na pomienionych morzach, nie jest dostateczną do wypełnienia rozkazów rządu. *Morning Herald* sądzi, że gwałtowne w Chinach postępowanie nie jest podobne, albo raczej nie zgadza się z powagą rządu Angielskiego.

— Józef Bonaparte przybył wczorą ze swoim orszakiem z Filadelfii do Portsmouth. Już to po raz trzeci pomieniony podróżny przebywa morzem Atlantyką, na statku pocztowym New-Yorkskim; tym razem dał dowodzącemu kapitanowi piękny serwis słozy deszerowy, z 54 sztuk słozy.

27-go Listopada.

Court-Journal utrzymuje, że Хіаже Альбертъ Sasko-Koburski, otrzyma rocznie od Parlamentu 100,000 funt. szter., które i po śmierci Królowej, jeżeli będzie miał z nią dzieci, pobierać będzie. W razie przeciwnym, placę jego dożywotnia zmniejszona będzie do połowy. Prócz tego dla Хіаже zakupiony będzie pałac w Londynie i dobra ziemskie; mówią nawet, że co do ostatnich, wchodzi rząd w układy o Clermont, z Królem Belgijskim. W razie niepodatności Królowej, rodzina Хіаже, nie będzie miała najdelzych nawet praw do Korony. (G.R.K.P.)

дства, фамилия Герцога не будетъ имѣть на малѣй-
шій прѣздъ на престолъ Англіи. (О.Г.Ц.П.)

Испания.

Мадридъ, 19-го Нолбра.

Провинціи: Кордуба, Гренада, Кадиксъ, Мур-
ція и Аликанте, отказываются платить подать, дру-
гія же провинціи намѣреваются представлять пода-
ти непосредственно Герцогу Витторіи. Во избежа-
ніе могущихъ отъ того возникнуть худыхъ послѣд-
ствій, правительство сформировало подвижныя ко-
манды войскъ для сохраненія порядка.

20-го Нолбра.

Закосчивость наступленныя, все болѣе и болѣе
увеличивается. Витто клубъ соединенныхъ союзомъ,
они составили такъ называемый кровавый клубъ, изъ
какого безпрестанно издаются пасквили и самыя дер-
зкія угрозы. Говорили о несприятельскихъ покуше-
ніяхъ, но усиленіе гарнизона въ Мадридѣ и хорошій
духъ господствующій въ національной гвардіи, поста-
вляютъ преграду ихъ стремленію.

— Марото прѣбылъ въ Мадридѣ и остановился въ
той же гостиницѣ, въ которой жила Герцогиня Вит-
торіи. (G.C.)

Въ Наваррѣ и Бискайскихъ провинціяхъ гос-
подствуетъ совершенное спокойствіе. Ежедневно
прѣбываютъ туда партіи выходящихъ изъ Франціи.

— Карлистскія войска въ Каталоніи снова ободрѣ-
лись съ тѣхъ поръ, какъ ими предводительствуешь Са-
гарро. Со дня на день ожидаемъ имъ рѣшительнаго
сраженія. (О.Г.Ц.П.)

Италія.

Римъ, 16-го Нолбра.

Извѣстный Кардиналъ Май, наименованъ чле-
номъ такъ называемой Конгрегаціи *degli affari ec-
clesiastici straordinari*. — Ожидаютъ здѣсь Г. Шато-
бриана. (G.C.)

Египетъ.

Александрія, 26-го Октября.

Корреспондентъ Аугсбургской газеты (*Allge-
meine Zeitung*) сообщалъ редакціи оной слѣдующее:
Французскій кабинетъ предложилъ Англійскому Ми-
нистерству проектъ условій съ Мегмедомъ-Али, при-
глашая согласиться на оныя. Въ то время, когда Г-нъ
Кошеле получилъ предписаніе отъ своего двора, пред-
ложить Мегмеду-Али означенныя условія, Австрій-
скій коноуль также получалъ предписаніе отъ свое-
го двора, настаивать вмѣстѣ съ Консулами другихъ
державъ о выдачѣ флота, съ тѣмъ, чтобы Мегмедъ-
Али отказался отъ владычества въ Сиріи и не требо-
валъ удаленія Хозрева-Паши. Консулы пригласили
Г-на Кошеле сообщить вмѣстѣ съ ними Мегмедъ-
Али сія предложенія, но онъ отказался подѣлать предло-
женіе, что еще не получалъ отъ своего двора инстру-
кціи. Черезъ нѣсколько часовъ онъ позвѣлъ къ Ме-
гмеду-Али и устрѣилъ, что Франція не приметъ про-
тивъ него побужденій мѣръ. Вице-Король, ко-
торый не утѣшилъ ничего скрывать, разсказалъ о томъ
своей свѣти. Вскорѣ вѣсти эта дошла и до Консуловъ.
Тогда одинъ изъ нихъ пришелъ къ Вице-Королю,
совѣтовалъ ему принять по крайней мѣрѣ предложен-
ія Франціи, и далъ ему почувствовать, что прочія
державы еще довольно сильны, чтобы принудить его
безъ помощи Франціи къ принятію еще менѣе вы-
годныхъ условій. Слова сіи, произнесенныя съ твер-
достію, произвели на Мегмеда сильное впечатлѣніе;
онъ принялъ условія Франціи, оставляетъ себя А-
дану и ущелья горы Тавра и отдастъ: Орфу, Биръ,
Марашъ, Кандію и флотъ. Г-нъ Кошеле отправилъ
немедленно извѣстіе это въ Марсель, откуда оно по-
лучено въ Парижѣ телеграфическимъ путемъ.

(О.Г.Ц.П.)

НОВѢЙШІЯ ИЗВѢСТІЯ

Парижъ, 5 Декабря.

Правительство получило сегодня важныя извѣ-
стія. Съ давняго времени продолжавшіяся опасе-
нія о томъ, что Абдель-Кадеръ, нарушить договоръ
заключенный въ Тафий и начать опять войну, о-
правдались на опытъ. Мониторъ напечаталъ два ра-
порта Маршала Ваде, отъ 15 и 21-го Нолбра, въ о-
дѣ время полученные въ Парижѣ, съ отмѣткою, что
они отправлены 24 ч. Въ первомъ Маршалъ описы-
ваетъ, прежніе поступки Абдель-Кадера съ давняго
времени. Во второмъ отъ 21 ч., онъ извѣщаетъ, что
Абдель-Кадеръ, открылъ войну. 17 и 18 ч. Французы
отразили нѣсколько нападеній Гадьютовъ. 20 ч. Аб-
дель-Кадеръ вѣдно уже обнаружилъ несприятельныя
свои намѣренія: онъ началъ на транспортъ отпра-
вленный въ Мередъ, подѣ прикрытіемъ слабого кон-
воя, которымъ начальствовавшій офицеръ погибъ отъ

Испания.

Мадридъ, 19-го Листпада.

Провинцы: Кордуба, Гренада, Кадикъ, Муроя
и Аликанте, не хочъ платить податковъ; inne zaś provin-
cie powzięły zamiar odstąpić wprost podatki Xięciu
Vittoryi. Chcąc nabopieda mogącym atąd wyniknąć
złym skutkom, rząd ustanowi ruchome kolumny, w
celu utrzymania ludu na wodzy.

20-go Листпада.

Смѣлость exaltowanych staje się coraz większą.
Na miejsce klubu skonfederowanych, utworzyli tak
zwany klub krwi, z którego nie przestają wydawać
paszkwilów i groźb najzuchwalszych. Mówiono o nie-
sprzyjacielskich demonstracyach, ale pomnożenie za-
łogi w Madrycie i dobry duch, utrzymujący się w gwar-
dyi narodowej, trzyma ich na wodzy.

— Marotto przybył do Madrytu; wysiadł on w tym
samym domu zajazdnym, gdzie mieszka Xięcina Wit-
toryi. (G.C.)

W Nawarrze i prowincyach Biskajskich panuje naj-
zupełniejsza spokojność. Codziennie przybywają tam
pojedynczo małe oddziały z zakładów, w środku Fran-
cyi znajdujących się.

— Wojska Karlistowskie w Katalonii nabrały no-
wej energii, od czasu jak Sagarra niemi dowodzi. Co-
dziennie spodziewają się stanowczej walki między wo-
jującemi stronami. (G.R.K.P.)

Włosy.

Рzymъ, 16-го Листпада.

Славный Кардиналъ Май, został mianowany człon-
kiem tak zwanej *Congregatione degli affari eccle-
siastici straordinari*. — Pan Chateaubriand jest spe-
dziewany. (G.C.)

Египетъ.

Александрія, 26-го Паидзиерника.

Корреспондентъ Газеты powszechniej (Аугсбургской),
доніосъ ей, co następuje: Gabinet Francuski prze-
łożył Ministerstwu Angielskiemu propozycyę, względem
układów z Vice-Królem, wzywając je, aby się do nich
przychyliło. W tym czasie, kiedy P. Cochelet otrzy-
mał polecenie od swego dworu, by przelożył Mehmed-
Алему pomienione propozycyę, Konsul Austriacki do-
stał polecenie z Wiednia, nalegać wspólnie z innymi
Konsulami wielkich Mocarstw o wydanie floty, prze-
ciwienie się Syryi i nieżądanie oddalenia Chosrewa-Ба-
szy. Konsulowie zaprosili P. Cochelet, aby spólnie z
nimi rzecz tę Vice-Królowi przelożył, lecz ten wy-
mówił się pod porożem, iż jeszcze od swego dworu nie
otrzymał instrukcyi. W kilka atoli godzin udał się
do Mehmed-Alego, zapewniając go, że Francya nie u-
żyje przeciw niemu środków przymusu. Vice-Król,
który nie utęsił nie umie, rozpowiedział to swemu or-
szakowi; dowiedzieli się o tém Konsulowie, i wnet je-
den z nich, przyszedłszy do niego, radził mu, żeby
przyjął przynajmniej propozycyę przez Francyę ozy-
nioną, i dał mu do zrozumienia, że Mocarstwa są do-
styc silne, dla zmuszenia go, bez pomocy Francyi, do
poprzedzenia nagorszych jeszcze warunków. Та пе-
вна мowa wywarła wpływ na Mehmed-Alego; przy-
jął układy Francyi; zatrzymuje Adanę i wąwozy gór
Taurus, zwraca: Орфу, Бир, Марашъ, Кандію i флотъ. P.
Cochelet przelożył natychmiast tę wiadomość do Mar-
sylii, by ją stamtąd do Paryża telegrafem odniesiono.

(G.R.K.P.)

НАЙНОВШЕ ВІАДОМОСТІ.

Парыжъ, д. 5-го Грудня.

Рząd otrzymał dzisiaj ważne wiadomości z Al-
gieru. Długo trwająca niespokojność, że Abdel-Kader
traktat Tafneński zerwie i wojnę ponowo rozpocznie,
już się ziściła. Monitor ogłosił dwa rapporta Marszał-
ka Valée, pod 15 i pod 21 Listopada, które razem
do Paryża przysły z dopiskiem, że 24-go wystąpi
zostały. W pierwszym opisie Marszałek oddawał
postępowanie Abdel Kadera. W drugim pod 24-tym
donosi, że Abdel-Kader wojnę Francuzi odparli. 20-go
wyraźnie już Abdel Kader dał poznać swe nieprzy-
jacielskie zamiary: uderzył na transport, do Mered pod
slabym prowadzony konwojem, którym dowodzący o-
ficer sam tylko poległ od kuli, a transport cofniony
został; ale konwoj kwadratami bronić się musiał.
23-go nadeszła kolumna 1500 Arabów przez Chiffę. Jene-
(9)

пули, транспортъ же отправился обратно, но сопровождавший его конвой, долженъ былъ защищаться построившись въ каре. 21 ч. прибыла чрезъ Шиффу колонна, изъ 1,500 Арабовъ. Генераль Дювивье, наблюдая за ними съ возвышенностей, на которыхъ расположенъ лагерь при Белидъ, когда начальникъ лагеря при Уэдъ-Лаллегъ, опрометчи во выступилъ противъ этой колонны, только съ 200 чел. пехоты Французы пытались построившись въ каре, выдержать нападеніе столь превосходной силы, но были изрублены, 105 человекъ офицеровъ и солдатъ остались на мѣстѣ. Лагерь при Уэдъ-Лаллегъ защищался сильнымъ огнемъ изъ всѣхъ орудій, прикрытыхъ редутами. Отъ мѣткихъ выстрѣловъ многие изъ нихъ пали, или были переранены, остатки же французскихъ отрядовъ, успѣли возвратиться въ лагерь. Въ другихъ мѣстахъ атакующіе Арабы были отражены. Съ западной стороны напали они на колонистовъ, отняли у нихъ скотъ, многихъ убили, другихъ принудили бѣжать въ горы. 23 ч. вездѣ уже непріатели стали отступать. Колонистамъ розданы оружіе и амуниція, и дома ихъ приведены въ оборонительное состояніе. Когда отожгутъ войска, получатъ подкрѣпленіе и когда наступитъ лучшее время года, Маршалъ намѣренъ всѣми силами стараться смирить Гадьютовъ, самыхъ дерзкихъ и опаснѣйшихъ враговъ Французовъ.

— Населся слухъ въ публикѣ, что Военный Министръ, получилъ еще одинъ рапортъ отъ Маршала Вале, но не публикуетъ его — въ немъ Маршалъ проситъ прислать 50,000 чел. новаго войска.

— Г. Ларошфуко, Королевскій Адъютантъ, недавно пожалованный въ Перы, сегодня въ 3-мъ часу поутру, былъ призванъ въ Тюльери. Говорятъ, что онъ сегодня еще ѣдетъ въ Африку. Сегодня утромъ, Сенатъ Министровъ собравшійся у Короля, имѣлъ засѣданіе продолжавшееся слишкомъ 3 часа.

— Герцога Орлеанскій опять будто намѣренъ отправиться въ Алжиръ. Многие Генералы хлопотутъ о томъ, чтобы принадлежать къ штабу Герцога. Генералъ Бюжо имѣлъ продолжительную аудіенцію у Герцога Орлеанскаго.

— Между прочими службами носится и то, что въ Маршалъ Вале, но Генералъ Кюбіа, будетъ начальствовать войсками въ Африкѣ. (A.P.S.Z.)

Лондонъ, 30 Ноября.

Съ острова Мальты мы получали извѣстіе, что Турецкой флотъ отправился уже обратно въ Константинополь. Хотя же Газ. *Morning-Chronicle*, сама почитаетъ это извѣстіе весьма сомнительнымъ, приводитъ однакожъ рядъ замѣчаній касательно послѣдствій, какія могутъ произойти отъ этого. (A.P.S.Z.)

Д а н и я.

Копенгагенъ, 3-го Декабря.

(Копен. Вл.) Сегодня въ половинѣ 9 часа утра, угодно было судьбамъ Всевышняго, тихую и спокойную смертью, отозвать отъ бренной жизни въ рѣчность, Его Величество Короля Фридриха шестого, на 72 году отъ рожденія, на 52 году царствованія его, послѣ трехъ-недѣльнаго, постепенно усилившагося недорозвѣя, безъ предшествовавшихъ страданій тяжелой болѣзни.

Въ 12 часовъ въ полдень, Его Королевское Высочество, Принцъ Христианъ, провозглашенъ былъ Королемъ, чрезъ Тайнаго Государственнаго Министра, Графа Оттона фонъ Мольтке, въ присутствіи Принцевъ, Тайныхъ Государственныхъ Министровъ, членовъ Коллегій и высшихъ сановниковъ, собравшихъ въ бѣстѣхъ дворца Его Королевскаго Высочества, въ Амалиенбургѣ, гдѣ сильными и внятнымъ голосомъ, возвѣстили: „Король Фридрихъ VI скончался! Да долгоденствуетъ Король Христианъ VIII!“ Каждое изъ этихъ восклицаній было повторено Королевскими Лерольдомъ, при звукахъ трубъ и лютневъ. Потомъ Его Величество, Король Христианъ VIII, вошелъ въ бѣстѣхъ и принявъ поздравленіе отъ всего собранія. Послѣ того, Королевскіе Герольды, въ сопровожденіи отряда полной Гвардіи, принятому въ такихъ случаяхъ образу, повторили провозглашенія, на всѣхъ народныхъ площадяхъ. Въ тотъ же день дворъ наложилъ придворный трауръ. Въ 11 часу войско расположено въ городѣ и въ корпусы гражданъ, по зову барабановъ бывшихъ въ сбору, явились по мѣстамъ обыкновенныхъ своихъ собраній, гдѣ въ присутствіи Губернатора города, совершили присягу въ вѣрности вышнему нашему Королю. Ворота города были заперты съ 11-ти до 5-ти часовъ. Въ 4-мъ часу начался колокольный звонъ по всѣмъ церквамъ и съ этого времени, каждой день будетъ продолжаться, съ 11-ти до 12-ти часовъ поутру, и съ 4-хъ до 6-ти часовъ пополудни. (A.P.S.Z.)

ВѢДЪМА. Точка. А. Марциновскаго. Печатать дозволено Декабря 5 д. 1839 г. — Менсоръ Келлеръ. Сен. Жюль Бендсенъ.

раѣ Duvivier уважалъ ихъ з горъ оbozu pod Belidъ, gdy dowódzca obozu pod Oued-Lallegъ, nieostroźnie we 200 ludzi piechoty przeciwko tej kolumnie poszedł. Francuzi natarciu temu tak przewyższającą siłę kwadratami opierać się usiłowali, ale rąbani zostali: 105 ludzi oficerów i żołnierzy legło na miejscu. Oboz Oued-Lallegъski bronił się ogniemъ ze wszystkich armat, zastawionychъ reutami. Od trafnychъ wystrzałовъ wiele ichъ śmiercią poległo lub raniionychъ zostało, a szczątki francuzkichъ oddziałовъ zdołali do obozu powrócić. W innychъ stronachъ napadający Arabowie odpórci zostali. W zachodniejъ stronie napadli na kolonistówъ, odnieśli imъ porażkę, wielu pozabijali, innychъ w góry uciekać musieli. 23-go wszędzie jużъ nieprzyjacieli cofnąć się. Kolonistomъ broń i amunicję rozdano, i domy do stanu obrony przyprowadzono. Gdy wojska wypoczną, posiłki otrzymają i lepszą porą roku nadejdzie, zamierza Marszałekъ najusilniej starać się poskromić Hadytówъ, najzaciebiejszychъ i najsilniejszychъ nieprzyjacieli dla Francuzów.

— Krąży w publiczności, że Minister Wojny jeszcze jeden raport otrzymał od Marszałka Valée, ale go nie ogłasza, a w którym Marszałekъ prosi o 50,000 ludzi nowego wojska.

— Pau Larocheffoucault, niedawno na Para wyniesiony. Adjutant Królewski, dzisiaj o godzinie 3-ciej rana do Tuilleriesъ wezwany został. Mówią, że dziś jeszcze do Afryki wyjeżdża. Dzisiaj przed południemъ Rada Ministrówъ, u Króla zebrana, więcej trzechъ godzinъ trwała.

— Xiążę Orleans ma znówъ jechać do Algieru. Wielu Jenerałовъ stara się, aby mogli należeć do Sztabu Xięcia. Jenerał Bugeaud miał długą audyencję u Xięcia Orleanskiego.

— Między pogłoskami, biega i ta, że nie Marszałekъ Valée, ale Jenerał Cubières, będzie dowodził w Afryce. (A.P.S.Z.)

Londyn, 30-go Listopada.

Z Malty otrzymaliśmy wiadomość, że flotta Turcka wyszła jużъ z powrotemъ do Konstantynopola. A chociaż za bardzo nie pewną *Morning-Chronicle* wiadomość tę sam uważa, szeregъ jednakże uwagъ o wypadkachъ ztądъ wyniknąć mogącychъ, do niej przyłącza. (A.P.S.Z.)

Д а н и я.

Копенгага, 3 Grudnia.

(Kopenh. Bl.) Dzisiaj o pół do 9-tej rana, podobno się Najwyższemu przez łagodną i spokojną śmierć powołać do wieczności, Najjaśniejszego Króla Fryderyka VI go, po trzytygodniowej wmagającej się słabości, bezъ poprzedzającej obłożnej choroby, w 72-m roku wieku, a we 52-m jego panowania.

O godzinie 12 południowej, Jego Królewska Wysokość, Xiążę Chrystyan Królemъ ogłoszony został, przez Tajnego Ministra Stanu, Hrabie Ottona von Moltke, w obecności Xiążąt, Tajnychъ Ministrówъ Stanu i Naczelnikówъ Kollegiówъ i wyższychъ Urzędnikówъ, w altanie pałacu Jego Królewskiej Wysokości, Amalienborg, gdzie mocnymъ i donośnymъ głoseмъ wykrzykano: „Królъ Fryderykъ VI umarł! Niechъ długo żyje Królъ Chrystyanъ VIII!“ Każdy zъ tychъ okrzykówъ na miejscu, przezъ Królewskiego Herolda, przy odgłosie trąbъ i kottówъ, powtórzony został. Potemъ Najjaśniejszy Królъ Chrystyanъ VIII, wszedłъ do altany i odebrałъ powiniowanie całego Zgromadzenia. Ztémъ Heroldowie Królewscy, towarzyszeni przez oddziałъ Gwardyi konnej, powtórzyli, zwyczajnymъ obrzędemъ, obwołanie po wszystkichъ placachъ publicznychъ. Tegożъ dnia Dwórъ przywdziałъ żałbę pałacową. O 11-tej, wojska w mieście stojące, i wszystkie korpusy obywatelskie, przezъ uderzenie jenerałowego marszu, zeszli się na miejsce właściwego sobie zgromadzenia, gdzie, w obecności Gubernatora miasta, terazniejszemu naszemu Królowi wierność zaprzysięgli. Bramy miasta od godziny 11-tej do 5-tej były zamknięte. Około czwartej zaczęło się dzwonienie po wszystkichъ kościołachъ, i odtądъ codziennie przedъ południemъ od godziny 11-tej do 12-tej i popołudniu od 4-tej do 6-tej będzie powtarzane. (A.P.S.Z.)